Dijous 4 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 5,31-47): En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Si jo donés testimoniatge de mi mateix, el meu testimoniatge no seria vàlid. És un altre el qui dona testimoniatge de mi, i sé que és verídic el testimoniatge que dona de mi. Vosaltres vau enviar missatgers a Joan, i va donar testimoniatge de la veritat; però jo no rebo testimoniatge d'un home, sinó que dic aquestes coses a fi que us salveu. Ell era un llum encès i resplendent, i vosaltres volguéreu exultar per un moment en la seva llum.

Però jo tinc un testimoni més gran que Joan, ja que les obres que el Pare m'ha donat perquè les acompleixi, aquestes mateixes obres que jo faig donen testimoni de mi, que el Pare m'ha enviat. I el qui m'ha enviat, el Pare, ell mateix ha donat testimoniatge de mi. [Però] no heu sentit mai la seva veu, ni heu vist la seva faç, i la seva paraula no la teniu habitant en vosaltres, perquè vosaltres no creieu a qui ell ha enviat. Escruteu les Escriptures, perquè vosaltres penseu tenir en elles la vida eterna: són elles les que donen testimoniatge de mi! I no voleu venir a mi a fi de tenir vida!

La glòria no la rebo dels homes, però he conegut que no teniu l'amor de Déu en vosaltres. Jo he vingut en el nom del meu Pare i no em rebeu; si un altre ve en nom propi, el rebreu. ¿Com podeu creure vosaltres, que rebeu glòria els uns dels altres, i la glòria, que ve solament de Déu, no la busqueu? No penseu que jo us he d'acusar davant el Pare; hi ha qui us acusa: Moisès, en el qual vosaltres espereu. Ja que si creguéssiu a Moisès, em creuríeu potser a mi, perquè de mi ell escriví. Però si no creieu els seus escrits, ¿com creureu les meves paraules?».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Si jo donés testimoni de mi mateix, el meu testimoni no seria vàlid»

Mn. Miquel MASATS i Roca
(Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens ensenya com Jesús fa front a la següent objecció: segons es llegeix a Dt 19,15, per tal que un testimoniatge tingui valor cal que procedeixi de dos o tres testimonis. Jesús al·lega a favor seu el testimoniatge de Joan Baptista, el testimoni del Pare —que es manifesta en els miracles obrats per Ell— i, finalment, el testimoni de les Escriptures.

Jesucrist tira en cara als qui l'escolten tres impediments que tenen per a reconèixer-lo com el Messies Fill de Déu: la falta d'amor a Déu; la manca de rectitud d'intenció —busquen només la glòria humana— i que interpreten les Escriptures interessadament.

El Sant Pare Joan Pau II ens escrivia: «A la contemplació del rostre de Crist tan sols s'hi arriba escoltant, en l'Esperit, la veu del Pare, ja que ningú no coneix el Fill, fora del Pare (cf. Mt 11,27). Així, doncs, cal la revelació de l'Altíssim. Però, per acollir-la, és indispensable posar-se en l'actitud d'escoltar».

Per això, cal tenir en compte que, per a confessar Jesucrist com a veritable Fill de Déu, no n'hi ha prou amb les proves externes que se'ns proposen; és molt important la rectitud en la voluntat, és a dir, les bones disposicions morals.

En aquest temps de Quaresma, intensificant les obres de penitència que faciliten la renovació interior, millorarem les nostres disposicions per a contemplar el veritable rostre de Crist. Per això, sant Josepmaria ens diu: «Aquest Crist que tu veus, no és Jesús. —Serà, en tot cas, la trista imatge que en poden formar els teus ulls enterbolits... —Purifica't. Aclareix la mirada amb la humilitat i la penitència. Després... no han de mancar-te les clares llums de l'Amor. I tindràs una visió perfecta. La teva imatge serà realment: Ell!».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «No es tracta de conèixer una mica de Déu, sinó de tenir Déu en l'ànima» (Sant Gregori de Nissa)

- «Feu que brilli la vostra llum en la nostra societat, en la política, al món de l'economia, al món de la cultura i de la investigació. Encara que sigui una llumeta enmig de tants focs artificials, rep la seva força i la seva resplendor del gran Estel del matí» (Benet XVI)

- «Els signes realitzats per Jesús testimonien que el Pare l'ha enviat. Conviden a creure en Ell. Als qui s'adrecen a Ell amb fe, els concedeix el que demanen. Els miracles enforteixen la fe en aquell que fa les obres del seu Pare (...). Però també poden ser 'ocasió de caiguda' (Mt 11,6). No volen satisfer la curiositat i els desigs màgics. Malgrat els seus miracles tan evidents, Jesús és rebutjat per alguns. L'acusen d'actuar

amb el poder dels dimonis» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 548)